

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

19. september 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 343/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 343/02 Sag C-455/14 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2016 — H mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Bosnien-Hercegovina (BiH) (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — afgørelse 2009/906/FUSP — Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Bosnien-Hercegovina (BiH) — udstationeret national medarbejder — forflyttelse til et regionalt kontor i denne mission — artikel 24, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, TEU — artikel 275, stk. 1, TEUF — annullations- og erstatningssøgsmål — Den Europæiske Unions retsinstitansers kompetence — artikel 263 TEUF, 268 TEUF og 340, stk. 2, TEUF) 2

2016/C 343/03	Sag C-493/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juli 2016 — Dilly's Wellnesshotel GmbH mod Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — støtteordning i form af lempelser af miljøafgifter — forordning (EF) nr. 800/2008 — former for støtte, der kan anses for at være forenelige med det indre marked og fritaget for underretning — bindende karakter af betingelserne for fritagelse — artikel 3, stk. 1 — udtrykkelig henvisning til denne forordning i støtteordningen)	3
2016/C 343/04	Sag C-526/14: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2016 — Tadej Kotnik m.fl. mod Državni zbor Republike Slovenije (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ustavno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — gyldighed og fortolkning af Kommissionens bankmeddelelse — fortolkning af direktiv 2001/24/EF og 2012/30/EU — statsstøtte til banker i forbindelse med finanskrisen — byrdefordeling — afvikling af aktionærernes kapital, af hybridkapital og af efterstillede gældsinstrumenter — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — ejendomsret — beskyttelse af selskabsdeltagernes og tredjemands interesser — sanering og likvidation af kreditinstitutter)	3
2016/C 343/05	Sag C-542/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juli 2016 — SIA »VM Remonts« (tidligere SIA »DIV un Ko«) og SIA »Ausma grupa« mod Konkurences padome og Konkurences padome mod SIA »Pārtikas kompānija« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101, stk. 1, TEUF — rent intern situation — anvendelse af tilsvarende nationale bestemmelser — Domstolens kompetence — samordnet praksis — en virksomheds ansvar for en tjenesteyders adfærd — betingelser)	4
2016/C 343/06	Sag C-597/14 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juli 2016 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret mod Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer og Alberto Rubio Ferrer (Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009/EF — artikel 76, stk. 2 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 50, stk. 1, tredje afsnit — figurmærke — indsigelse fra indehaveren af et ældre varemærke — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — appelkammerets hensyntagen til et for sent fremlagt bevis — appelkammerets forkastelse af indsigelsen)	5
2016/C 343/07	Sag C-4/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juli 2016 — Staatssecretaris van Financiën mod Argos Supply Trading BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — toldunion — den fælles toldtarif — toldprocedurer af økonomisk betydning — passiv forædling — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 148, litra c) — meddelelse af bevilling — økonomiske forudsætninger — ikke til alvorlig skade for væsentlige interesser hos forarbejdningsevirkomhederne i Fællesskabet — begrebet »forarbejdningsevirkomhederne i Fællesskabet«)	6
2016/C 343/08	Sag C-104/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. juli 2016 — Europa-Kommissionen mod Rumænien (Traktatbrud — miljøbeskyttelse — direktiv 2006/21/EF — håndtering af affald — kviksvulvudvinding — affaldsdamme — støvemission — fine luftbårne støvpartikler — forurening — menneskers sundhed — obligatoriske forebyggelsesforanstaltninger — artikel 4 og 13 — fastslåelse af traktatbrud)	6
2016/C 343/09	Sag C-226/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juli 2016 — Apple and Pear Australia Ltd og Star Fruits Diffusion mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Carolus C. BVBA (Appel — EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket English pink — indsigelse fra indehaveren af ordmærket PINK LADY og figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »Pink Lady« — forkastelse af indsigelsen — afgørelse fra en EU-varemærkedomstol — omgørelse — retskraft)	7

2016/C 343/10	Sag C-341/15: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 20. juli 2016 — Hans Maschek mod Magistratsdirektion der Stadt Wien — Personalstelle Wiener Stadtwerke (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — pensionering efter anmodning fra den pågældende — arbejdstager, der ikke har opbrugt sin ret til årlig betalt ferie før arbejdsforholdets ophør — national lovgivning, som udelukker en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt — sygeorlov — tjenestemænd)	7
2016/C 343/11	Forenede sager C-387/15 og C-388/15: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. juli 2016 — Hilde Orleans, Rudi Van Buel og Marina Apers (sag C-387/15) og Denis Malcorps, Myriam Rijssens og Guido Van De Walle (sag C-388/15) mod Vlaams Gewest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — særlige bevaringsområder — Natura 2000-lokaliteten »Schelde og Durmes flodmunding fra den nederlandske grænse frem til Gent« — udvikling af et havneområde — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — negative virkningers indtræden — en forudgående, men endnu ikke gennemført udvikling af et område med samme naturtype, som den forringede del — gennemførelse efter vurderingen — artikel 6, stk. 3 og 4)	8
2016/C 343/12	Sag C-502/14: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 30. juni 2016 — Buzzi Unicem SpA m.fl. mod Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo Economico (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 5 — metode til tildeling af kvoter — gratistildeling af kvoter — måden for beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2011/278/EU — artikel 15, stk. 3 — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed)	9
2016/C 343/13	Sag C-129/15: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 7. juli 2016 — H.M. mod Agentsia za darzhavna finansova inspeksia (ADFI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige vareindkøbskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 9 — begrebet »offentligretligt organ« — hospital, som er oprettet med gevinst for øje, og hvis kapital er 100 % privat — mere end 50 % eller end 30 % af indtægterne stammer fra udbetalinger fra den offentlige sygesikringsordning som modydelse for udøvelsen af medicinske ydelser — artikel 7, litra b) — anslået kontraktværdi — tærsklen ikke nået — en vis grænseoverskridende interesse — ingen oplysninger — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbar afvisning)	10
2016/C 343/14	Sag C-214/15: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 7. juli 2016 — Município de Vila Pouca de Aguiar mod Sá Machado & Filhos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 55 — udbudsbekendtgørelse — bud ikke ledsaget af begrundelse for unormalt lav pris — bedømmelseskriterier — artikel 7, litra c) — kontraktens værdi — tærskelværdi ikke opfyldt — klar grænseoverskridende interesse — manglende oplysninger — åbenbart afvisningsgrundlag)	10
2016/C 343/15	Sag C-246/15 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juli 2016 — Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen og Land Hessen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — statslige foranstaltninger vedrørende oprettelsen af et savværk i Land Hessen (Tyskland) — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)	11

2016/C 343/16	Sag C-293/15 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. juni 2016 — Slovenská pošta a.s. mod Europa-Kommissionen, Den Slovakiske Republik, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s. og ID Marketing Slovensko s.r.o. (tidligere TNT Post Slovensko s.r.o.) (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — offentlige virksomheder — ændring af den slovakiske lovgivning om posttjenester — eneret, der er meddelt den oprindelige operatør Slovenská pošta a.s. til at levere »hybrid«-posttjenester — beslutning, der erklærer disse bestemmelser uforenelige med artikel 86 EF og 82 EF)	11
2016/C 343/17	Sag C-295/15 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 22. juni 2016 — Matratzen Concord GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærke — EU-ordmærket ARKTIS — begæring om fortabelse — reel brug af varemærket — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 1, litra c) — den form, hvori varemærket er brugt — bevis for brug af mærket — samtykke fra indehaveren — delvis afvisning af begæringen om fortabelse)	12
2016/C 343/18	Sag C-399/15 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 12. juli 2016 — Vichy Catalán, SA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Hijos de Rivera, SA (Appel — EU-varemærker — søgsmålsfrist — uforudsigelig omstændighed — artikel 181 i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)	12
2016/C 343/19	Sag C-450/15: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. juni 2016 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Italsempione — Spedizioni Internazionali SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2, litra a) — fortolkning på baggrund af proportionalitetsprincippet — fastsættelsen af bødens størrelse — kriterier — retningslinjer for beregning af bøder — national praksis — justering af bødens grundbeløb — hensyn til skærpende og formildende omstændigheder — anvendelsen af den øvre grænse på 10 % af den samlede omsætning — Domstolen ikke kompetent — åbenbart inkompetent)	13
2016/C 343/20	Sag C-456/15: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juli 2016 — BASF SE mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 5 — metode til tildeling af kvoter — gratistildeling af kvoter — måden for beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2011/278/EU — artikel 15, stk. 3 — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed)	13
2016/C 343/21	Sag C-510/15 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. juli 2016 — Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bevisbyrde — uskyldsformodning — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — fuld prøvelsesret — vurdering af overtrædelsens grovhed og af ekstrabeløbet med henblik på afskrækkende virkning — begrundelse — proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet)	14
2016/C 343/22	Sag C-523/15 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. juli 2016 — Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bøder — vurdering af betalingsevnen — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — fuld prøvelsesret — hensyntagen til handlinger, der er foretaget efter den omtvistede afgørelse — principperne om proportionalitet og ligebehandling — retten til effektiv domstolsbeskyttelse)	15

2016/C 343/23	Sag C-604/15 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 12. juli 2016 — Ana Pérez Gutiérrez mod Europa-Kommissionen (Appel — Domstolens procesreglement — artikel 181 — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — folkesundhed — fotografier foreslået af Europa-Kommissionen som sundhedsadvarsler på tobakspakninger — uautoriseret anvendelse af et billede af en afdød person)	15
2016/C 343/24	Sag C-608/15 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. juli 2016 — Panasonic Corp.mod MT Picture Display Co. Ltd og Europa-Kommissionen (Appel — Domstolens procesreglement — artikel 181 — karteller — verdensmarkedet for katoderør til tv- og computerskærme — aftaler og samordnet praksis vedrørende priser, opdeling af markeder og af kunder samt begrænsning af produktion — ret til forsvar — klagepunktsmeddelelse — indhold)	16
2016/C 343/25	Sag C-669/15: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 30. juni 2016 — Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF) mod Axa Corporate Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Versailles — Frankrig) (Præjudiciel afgørelse — retsgrundlag foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2, og artikel 94, i Domstolens procesreglement)	16
2016/C 343/26	Sag C-7/16: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 5. juli 2016 — Banco Popular Español SA og PL Salvador SARL mod Maria Rita Giraldez Villar og Modesto Martínez Baz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — overdragelse af fordring — debtors ret til afvikling af denne gæld — betingelserne for udøvelse af en sådan ret)	17
2016/C 343/27	Sag C-55/16: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 30. juni 2016 — Evo Bus GmbH mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fælles merværdiafgiftssystem — ret til tilbagebetaling — ottende direktiv 79/1072/EØF — betingelser for opnåelse af tilbagebetalingen — pålæggelse af andre betingelser end dem, der er fastsat i artikel 3 og 4 — forpligtelse til at føre bevis for betaling af afgiften — spørgsmål, om ordningen er lovlig)	17
2016/C 343/28	Sag C-173/16: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling Afdeling) af 22. juni 2016 — M.H mod M.H (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — ingen rimelig tvivl — retternes kompetence i ægteskabssager — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 16, stk. 1, litra a) — afgørelse af, hvornår en sag anses for anlagt ved en ret — begrebet »tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er indleveret til retten«)	18
2016/C 343/29	Sag C-238/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Münster (Tyskland) den 26. april 2016 — X mod Finanzamt I	18
2016/C 343/30	Sag C-259/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 10. maj 2016 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) m.fl. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico	19
2016/C 343/31	Sag C-260/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 11. maj 2016 — Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) m.fl. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico	20

2016/C 343/32	Sag C-273/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 13. maj 2016 — Agenzia delle Entrate mod Federal Express Europe Inc.	21
2016/C 343/33	Sag C-274/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 13. maj 2016 — flightright GmbH mod Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	22
2016/C 343/34	Sag C-290/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. maj 2016 — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	22
2016/C 343/35	Sag C-311/16 P: Appel iværksat den 20. maj 2016 til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. marts 2016 i sag T-817/14, Zoohaus Bürstadt og Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen	23
2016/C 343/36	Sag C-316/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 3. juni 2016 — B mod Land Baden-Württemberg	23
2016/C 343/37	Sag C-322/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 7. juni 2016 — Global Starnet Ltd mod Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato	24
2016/C 343/38	Sag C-326/16 P: Appel iværksat den 9. juli 2016 af LL til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 19. april 2016 i sag T-615/15, LL mod Europa-Parlamentet	25
2016/C 343/39	Sag C-336/16: Sag anlagt den 15. juni 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	27
2016/C 343/40	Sag C-348/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 22. juni 2016 — Sacko Moussa mod Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano	28
2016/C 343/41	Sag C-350/16 P: Appel iværksat den 24. juni 2016 af Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s. og di Camplone Arnaldo & C. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-316/13, Pappalardo m.fl. mod Kommissionen	28
2016/C 343/42	Sag C-360/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29. juni 2016 — Bundesrepublik Deutschland mod Aziz Hasan	30
2016/C 343/43	Sag C-364/16 P: Appel iværksat den 1. juli 2016 af Trioplast Industrier AB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. maj 2016 i sag T-669/14, Trioplast Industrier AB mod Europa-Kommissionen	31
2016/C 343/44	Sag C-366/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien) den 5. juli 2016 — H.F. mod Belgische Staat	33
2016/C 343/45	Sag C-372/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht München (Tyskland) den 6. juli 2016 — Soha Sahyouni mod Raja Mamisch	33

2016/C 343/46	Sag C-382/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Tyskland) den 11. juli 2016 — Hornbach-Baumarkt-AG mod Finanzamt Landau	34
2016/C 343/47	Sag C-386/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 12. juli 2016 — UAB »Toridas« mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos og Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija	34
2016/C 343/48	Sag C-387/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 12. juli 2016 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod Nidera B.V. og Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija	35
2016/C 343/49	Sag C-407/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 20. juli 2016 — SIA »Aqua Pro« mod Valsts ieņēmumu dienests	36
2016/C 343/50	Sag C-155/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. juli 2016 — Sarval Sud-Est SAS, Siffda Bretagne SAS, Siffda Centre SAS, Siram SARL, Francisque Gay og Patrick Legras de Grandcourt mod Association ATM Porc, Association ATM Avicole, Association ATM équidés Angee, Association ATM éleveurs de ruminants, Association ATM lapins Clipp, Association ATM palmipèdes gras — Cifog, Association ATM ponte — CNPO, Atemax France, Monnard Jura SNC, Fédération nationale bovine (FNB) og Fédération nationale porcine (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)	37
Retten		
2016/C 343/51	Sag T-72/12: Rettens kendelse af 18. juli 2016 — Bank Mellat mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — infrysning af midler — annullation af de anfægtede retsakter — uforment at træffe afgørelse)	38
2016/C 343/52	Sag T-365/16: Sag anlagt den 8. juli 2016 — Portigon AG mod SRB	38
2016/C 343/53	Sag T-376/16: Sag anlagt den 14. juli 2016 — Oberösterreichische Landesbank mod SRB	40
2016/C 343/54	Sag T-377/16: Sag anlagt den 14. juli 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank mod SRB	41
2016/C 343/55	Sag T-395/16: Sag anlagt den 22. juli 2016 — Windfinder R&L mod EUIPO (Windfinder)	41
2016/C 343/56	Sag T-404/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Galletas Gullon mod EUIPO — O2 Holdings Ltd (formen på en pakke)	42
2016/C 343/57	Sag T-407/16: Sag anlagt den 26. juli 2016 — Banco Popular Español mod EUIPO — Pledgeling (p)	43
2016/C 343/58	Sag T-418/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Galletas Gullon mod EUIPO — O2 Holdings (formen på en pakke)	43
2016/C 343/59	Sag T-419/16: Sag anlagt den 28. juli 2016 — Carrera Brands mod EUIPO — Autec (Carrera)	44

2016/C 343/60	Sag T-421/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — sheepworld mod EUIPO (Beste Oma)	45
2016/C 343/61	Sag T-422/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — sheepworld mod EUIPO (Beste Mama)	45
2016/C 343/62	Sag T-425/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Hoffmann mod EUIPO (Genius)	46
2016/C 343/63	Sag T-427/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Martín Osete mod EUIPO — Rey (AN IDEAL WIFE) .	46
2016/C 343/64	Sag T-428/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Martín Osete mod EUIPO — Rey (AN IDEAL LOVER)	47
2016/C 343/65	Sag T-429/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Martin Osete mod EUIPO — Rey (AN IDEAL HUSBAND)	48
2016/C 343/66	Sag T-438/16: Sag anlagt den 5. august 2016 — Altunis mod EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI) .	48
2016/C 343/67	Sag T-506/14: Rettens kendelse af 12. juli 2016 — Grandi Navi Veloci mod Kommissionen	49

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 343/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 335 af 12.9.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 326 af 5.9.2016

EUT C 314 af 29.8.2016

EUT C 305 af 22.8.2016

EUT C 296 af 16.8.2016

EUT C 287 af 8.8.2016

EUT C 279 af 1.8.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2016 — H mod Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Bosnien-Hercegovina (BiH)

(Sag C-455/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — afgørelse 2009/906/FUSP — Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Bosnien-Hercegovina (BiH) — udstationeret national medarbejder — forflyttelse til et regionalt kontor i denne mission — artikel 24, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, TEU — artikel 275, stk. 1, TEUF — annullations- og erstatningssøgsmål — Den Europæiske Unions retsinstansers kompetence — artikel 263 TEUF, 268 TEUF og 340, stk. 2, TEUF)

(2016/C 343/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: H (ved avvocato M. Velardo)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og F. Naert, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, G. Gattinara og J.-P. Keppenne, som befuldmægtigede) og Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Bosnien-Hercegovina (BiH)

Konklusion

- 1) Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 10. juli 2014, H mod Rådet m.fl. (T-271/10, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:702), ophæves.
- 2) Den af H anlagte sag afvises, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions politimission (EUPM) i Bosnien-Hercegovina (BiH).
- 3) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret til afgørelse af sagens realitet, for så vidt som sagen er anlagt mod Rådet for Den Europæiske Union.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juli 2016 — Dilly's Wellnesshotel GmbH mod Finanzamt Linz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz — Østrig)

(Sag C-493/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — støtteordning i form af lempelser af miljøafgifter — forordning (EF) nr. 800/2008 — former for støtte, der kan anses for at være forenelige med det indre marked og fritaget for underretning — bindende karakter af betingelserne for fritagelse — artikel 3, stk. 1 — udtrykkelig henvisning til denne forordning i støtteordningen)

(2016/C 343/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzgericht — Außenstelle Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dilly's Wellnesshotel GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Linz

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til artikel [107 TEUF og 108 TEUF] (Generel gruppefritagelsesforordning) skal fortolkes således, at en manglende udtrykkelig henvisning i en støtteordning som den i hovedsagen omhandlede til denne forordning via en angivelse af dens titel og en henvisning til dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende er til hinder for, at denne ordning anses for at opfylde betingelserne for at blive fritaget i henhold til den nævnte forordnings artikel 25, stk. 1 for anmeldelsespligten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. juli 2016 — Tadej Kotnik m.fl. mod Državni zbor Republike Slovenije (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ustavno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-526/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — gyldighed og fortolkning af Kommissionens bankmeddelelse — fortolkning af direktiv 2001/24/EF og 2012/30/EU — statsstøtte til banker i forbindelse med finanskrisen — byrdefordeling — afvikling af aktionærernes kapital, af hybridkapital og af efterstillede gældsinstrumenter — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — ejendomsret — beskyttelse af selskabsdeltagernes og tredjemands interesser — sanering og likvidation af kreditinstitutter)

(2016/C 343/04)

Processprog: slovens

Den forelæggende ret

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Tadej Kotnik, Marko Studen, Anton Glavan, Jože Sedonja, Primož Kozmus, Savaprojekt d.d., Fondazione cassa di risparmio di Imola, Andrej Pipuš, Dušanka Pipuš, Marija Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič, Mladen Mladenčić, Matjaž Matičič, Stajka Skrbinšek, Janez Forte, Zdenko Fritz, Sergej Garantini, Marijana Gošte, Marta Leskovar, Marija Šumi, Državni svet Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, Igor Karlovšek, Marija Karlovšek og Janez Gosar

Sagsøgt: Državni zbor Republike Slovenije

Procesdeltagere: Vlada Republike Slovenije, Banka Slovenije og Okrožno sodišče v Ljubljani

Konklusion

- 1) Kommissionens meddelelse om statsstøttereqlernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen («Bankmeddelelsen») skal fortolkes således, at den ikke har bindende virkning for medlemsstaterne.
- 2) Artikel 107 TEUF — 109 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for bankmeddelelsens punkt 40-46, for så vidt som disse punkter gør godkendelsen af en statsstøtte betinget af en byrdefordeling mellem aktionærerne og indehaverne af efterstillede fordringer.
- 3) Princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af ejendomsretten skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for bankmeddelelsens punkt 40-46, for så vidt som disse punkter gør godkendelsen af en statsstøtte betinget af en byrdefordeling mellem aktionærerne og indehaverne af efterstillede fordringer.
- 4) Artikel 29, 34, 35 og 40-42 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for bankmeddelelsens punkt 40-46, for så vidt som disse punkter gør godkendelsen af en statsstøtte betinget af en byrdefordeling mellem aktionærerne og indehaverne af efterstillede fordringer.
- 5) Bankmeddelelsen skal fortolkes således, at foranstaltninger til at konvertere eller nedskrive værdien af hybridkapital og efterstillet gæld som dem, der er fastsat i denne meddelelses punkt 44, ikke må gå ud over, hvad der er nødvendigt for at afhjælpe den pågældende banks kapitalunderskud.
- 6) Artikel 2, syvende led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter skal fortolkes således, at byrdefordelingsforanstaltninger som dem, der er fastsat i bankmeddelelsens punkt 40-46, er omfattet af begrebet »saneringsforanstaltninger« i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juli 2016 — SIA »VM Remonts« (tidligere SIA »DIV un Ko«) og SIA »Ausma grupa« mod Konkurences padome og Konkurences padome mod SIA »Pārtikas kompānija« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-542/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101, stk. 1, TEUF — rent intern situation — anvendelse af tilsvarende nationale bestemmelser — Domstolens kompetence — samordnet praksis — en virksomheds ansvar for en tjenesteyders adfærd — betingelser)

(2016/C 343/05)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: SIA »VM Remonts« (tidligere SIA »DIV un Ko«), SIA »Ausma grupa« og Konkurences padome

Sagsøgte: Konkurences padome og SIA »Pārtikas kompānija«

Konklusion

Artikel 101, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at en virksomhed i princippet kun kan holdes ansvarlig for en samordnet praksis på grund af adfærden hos en uafhængig tjenesteyder, der har leveret tjenesteydelser til virksomheden, hvis en af de følgende betingelser er opfyldt:

- Tjenesteyderen handler i virkeligheden under den anklagede virksomheds ledelse eller kontrol.
- Virksomheden havde kendskab til de konkurrencebegrænsende mål, der blev forfulgt af virksomhedens konkurrenter og tjenesteyderen, og havde til hensigt at bidrage dertil ved sin egen adfærd.
- Virksomheden kunne med rimelighed forudse den konkurrencebegrænsende adfærd, dens konkurrenter og tjenesteyderen udviste, og den var indstillet på at løbe den dermed forbundne risiko.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.12.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. juli 2016 — Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret mod Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer og Alberto Rubio Ferrer

(Sag C-597/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009/EF — artikel 76, stk. 2 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 50, stk. 1, tredje afsnit — figurmærke — indsigelse fra indehaveren af et ældre varemærke — bevis for det ældre varemærkes eksistens, gyldighed og beskyttelsesomfang — appelkammerets hensyntagen til et for sent fremlagt bevis — appelkammerets forkastelse af indsigelsen)

(2016/C 343/06)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Palmero Cabezas og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer og Alberto Rubio Ferrer

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juli 2016 — Staatssecretaris van Financiën mod Argos Supply Trading BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-4/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — toldunion — den fælles toldtarif — toldprocedurer af økonomisk betydning — passiv forædling — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 148, litra c) — meddelelse af bevilling — økonomiske forudsætninger — ikke til alvorlig skade for væsentlige interesser hos forarbejdningsevirkomhederne i Fællesskabet — begrebet »forarbejdningsevirkomhederne i Fællesskabet«)

(2016/C 343/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Argos Supply Trading BV

Konklusion

Artikel 148, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks skal fortolkes således, at der, med henblik på i forbindelse med en ansøgning om bevilling til at anvende proceduren for passiv forædling at vurdere, om de økonomiske forudsætninger for anvendelsen af denne procedure er opfyldt, ikke blot skal tages hensyn til væsentlige interesser hos Fællesskabets producenter af produkter, der svarer til det slutprodukt, som fremkommer ved de planlagte forædlingsprocesser, men også til væsentlige interesser hos Fællesskabets producenter af produkter, der svarer til råvarer eller halvfabrikata, som ikke er fællesskabsvarer, og som skal indarbejdes i de midlertidigt udførte fællesskabsvarer i forbindelse med disse processer.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 30.3.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. juli 2016 — Europa-Kommissionen mod Rumænien

(Sag C-104/15) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljøbeskyttelse — direktiv 2006/21/EF — håndtering af affald — kviksløvdvinding — affaldsdamme — støvemission — fine luftbårne støvpartikler — forurening — menneskers sundhed — obligatoriske forebyggelsesforanstaltninger — artikel 4 og 13 — fastslåelse af traktatbrud)

(2016/C 343/08)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Nicolae, E. Sanfrutos Cano og D. Loma-Osorio Lerena, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rumænien (ved R.H. Radu, E. Gane, A. Buzoianu og R. Hațieganu, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rumænien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF ved ikke at have truffet de nødvendige foranstaltninger til at undgå støvdannelse fra overfladen i Boşneag-dammen — udvidelse.

2) Rumænien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 4.5.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. juli 2016 — Apple and Pear Australia Ltd og Star Fruits Diffusion mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Carolus C. BVBA

(Sag C-226/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket English pink — indsigelse fra indehaveren af ordmærket PINK LADY og figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »Pink Lady« — forkastelse af indsigelsen — afgørelse fra en EU-varemærkedomstol — omgørelse — retskraft)

(2016/C 343/09)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Apple and Pear Australia Ltd og Star Fruits Diffusion (ved avocat T. de Haan og advocaat P. Péters)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og Carolus C. BVBA

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Apple and Pear Australia og Star Fruits Diffusion betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 254 af 3.8.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 20. juli 2016 — Hans Maschek mod Magistratsdirektion der Stadt Wien — Personalstelle Wiener Stadtwerke (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-341/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — pensionering efter anmodning fra den pågældende — arbejdstager, der ikke har opbrugt sin ret til årlig betalt ferie for arbejdsforholdets ophør — national lovgivning, som udelukker en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt — sygeorlov — tjenestemænd)

(2016/C 343/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hans Maschek

Sagsøgt: Magistratsdirektion der Stadt Wien — Personalstelle Wiener Stadtwerke

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således:

- Bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fratager arbejdstageren, hvis arbejdsforhold er ophørt som følge af hans anmodning om pensionering, og som ikke har været i stand til at afholde sin årlige betalte ferie før dette arbejdsforholds ophør, retten til en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt.
- En arbejdstager har ved pensionering ret til en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt, som følge af, at han på grund af sygdom ikke har udført tjeneste.
- En arbejdstager, hvis arbejdsforhold er ophørt, og som i medfør af en aftale, der er indgået med hans arbejdsgiver, var forpligtet til ikke at møde op på sin arbejdsplads samtidig med, at han fortsat modtog sin løn i en bestemt periode forud for hans pensionering, har ikke ret til en finansiel godtgørelse for årlig betalt ferie, der ikke er afholdt i denne periode, medmindre han ikke har kunnet afholde denne ferie på grund af sygdom.
- Det er dels op til medlemsstaterne at beslutte, om de vil give arbejdstagerne yderligere betalt ferie, der supplerer den årligt betalte ferie på mindst fire uger, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 2003/88. I så fald kan medlemsstaterne fastsætte, at en arbejdstager, der på grund af sygdom ikke har afholdt hele sin supplerende årlige betalte ferie inden arbejdsforholdets ophør, har ret til en finansiel godtgørelse for denne supplerende periode. Det påhviler dels medlemsstaterne at fastsætte betingelserne for denne tildeling.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. juli 2016 — Hilde Orleans, Rudi Van Buel og Marina Apers (sag C-387/15) og Denis Malcorps, Myriam Rijssens og Guido Van De Walle (sag C-388/15) mod Vlaams Gewest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Belgien)

(Forenede sager C-387/15 og C-388/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturtyper — særlige bevaringsområder — Natura 2000-lokaliteten »Schelde og Durmes flodmunding fra den nederlandske grænse frem til Gent« — udvikling af et havneområde — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — negative virkninger indtræden — en forudgående, men endnu ikke gennemført udvikling af et område med samme naturtype, som den forringede del — gennemførelse efter vurderingen — artikel 6, stk. 3 og 4)

(2016/C 343/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hilde Orleans, Rudi Van Buel og Marina Apers (sag C-387/15) og Denis Malcorps, Myriam Rijssens og Guido Van De Walle (sag C-388/15)

Sagsøgt: Vlaams Gewest

Procesdeltager: Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen

Konklusion

Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at foranstaltninger, som indgår i en plan eller et projekt, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendigt for forvaltningen af en lokalitet af fællesskabsbetydning, og som forud for en eventuel indtræden af negative virkninger på en naturtype, der findes på denne lokalitet, indbefatter en fremtidig udvikling af et område med samme naturtype, hvis gennemførelse imidlertid først vil være afsluttet efter en vurdering af, om en eventuel skade på lokalitetens integritet er væsentlig, ikke skal tages i betragtning i forbindelse med denne vurdering. Disse foranstaltninger kan i givet fald anses for »kompensationsforanstaltninger« som omhandlet i artiklens stk. 4, forudsat at betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 30. juni 2016 — Buzzi Unicem SpA m.fl. mod Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo Economico (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-502/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 5 — metode til tildeling af kvoter — gratistildeling af kvoter — måden for beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2011/278/EU — artikel 15, stk. 3 — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed)

(2016/C 343/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA og Laterlite SpA

Sagsøgte: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare og Ministero dello Sviluppo Economico

Konklusion

- 1) Undersøgelsen af det første spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af artikel 15, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for så vidt som denne bestemmelse udelukker en hensyntagen til emissioner fra elektricitetsgeneratorer ved fastlæggelsen af den maksimale årlige kvotemængde.
- 2) Artikel 4 og bilag II til Kommissionens afgørelse 2013/488/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF er ugyldige.

- 3) Virkningerne af erklæringen om ugyldighed for så vidt angår artikel 4 i og bilag II til afgørelse 2013/448 begrænses tidsmæssigt således, for det første, at denne erklæring først får virkninger efter en periode på ti måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dom af 28. april 2016, Borealis Polyolefine m.fl. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14 — C-393/14, EU:C:2016:311) for at gøre det muligt for Europa-Kommissionen at vedtage de nødvendige foranstaltninger, og, for det andet, at der ikke kan rejses tvivl om de foranstaltninger, der vedtages indtil udløbet af denne frist, på grundlag af de bestemmelser, der erklæres ugyldige.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.01.2015.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 7. juli 2016 — H.M. mod Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Sag C-129/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige vareindkøbskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 1, stk. 9 — begrebet »offentligretligt organ« — hospital, som er oprettet med gevinst for øje, og hvis kapital er 100 % privat — mere end 50 % eller end 30 % af indtægterne stammer fra udbetalinger fra den offentlige sygesikringsordning som modydelse for udøvelsen af medicinske ydelser — artikel 7, litra b) — anslået kontraktværdi — tærsklen ikke nået — en vis grænseoverskridende interesse — ingen oplysninger — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbar afvisning)

(2016/C 343/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H.M.

Sagsøgt: Agentsia za darzhavna finansova inspektsia (ADFI)

Konklusion

Det er åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (forvaltningsdomstolen i Sofia, Bulgarien) ved afgørelse af 4. marts 2015, skal afvises.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 26.5.2015.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 7. juli 2016 — Município de Vila Pouca de Aguiar mod Sá Machado & Filhos SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-214/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 55 — udbudsbekendtgørelse — bud ikke ledsaget af begrundelse for unormalt lav pris — bedømmelseskriterier — artikel 7, litra c) — kontraktens værdi — tærskelværdi ikke opfyldt — klar grænseoverskridende interesse — manglende oplysninger — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2016/C 343/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Município de Vila Pouca de Aguiar

Sagsøgt: Sá Machado & Filhos SA

Procesdeltager: Norcep Construções e Empreendimentos Lda

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Portugal) ved afgørelse af 9. april 2015, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 254 af 3.8.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juli 2016 — Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen og Land Hessen

(Sag C-246/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — statslige foranstaltninger vedrørende oprettelsen af et savværk i Land Hessen (Tyskland) — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — åbenbart, at appellen delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet)

(2016/C 343/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwälte J. Heithecker og J. Ylinen)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede) og Land Hessen (ved Rechtsanwälte U. Soltész og A. Richter)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. juni 2016 — Slovenská pošta a.s. mod Europa-Kommissionen, Den Slovakiske Republik, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s. og ID Marketing Slovensko s.r.o. (tidligere TNT Post Slovensko s.r.o.)

(Sag C-293/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — offentlige virksomheder — ændring af den slovakiske lovgivning om posttjenester — eneret, der er meddelt den oprindelige operatør Slovenská pošta a.s. til at levere »hybrid«-posttjenester — beslutning, der erklærer disse bestemmelser uforenelige med artikel 86 EF og 82 EF)

(2016/C 343/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Slovenská pošta a.s. (ved advokaten O. Brouwer og A. Pliego Selie)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, R. Sauer og C. Vollrath, som befuldmægtigede), Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget), Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s. og ID Marketing Slovensko s.r.o. (tidligere TNT Post Slovensko s.r.o.)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Slovenská pošta a.s. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Slovakiske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 22. juni 2016 — Matratzen Concord GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

(Sag C-295/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærke — EU-ordmærket ARKTIS —
begæring om fortabelse — reel brug af varemærket — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 1,
litra c) — den form, hvori varemærket er brugt — bevis for brug af mærket — samtykke fra
indehaveren — delvis afvisning af begæringen om fortabelse)

(2016/C 343/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Matratzen Concord GmbH (ved Rechtsanwalt I. Selting)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko, som befuldmægtiget) og KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (ved Rechtsanwältin K. Schulze Horn)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Matratzen Concord GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 12. juli 2016 — Vichy Catalán, SA mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Hijos de Rivera, SA

(Sag C-399/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — søgsmålsfrist — uforudsigelig omstændighed — artikel 181 i Domstolens
procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2016/C 343/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Vichy Catalán, SA (ved abogado R. Bercovitz Álvarez)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget) og Hijos de Rivera, SA (ved abogada C. Sueiras Villalobos)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Vichy Catalán SA betaler sagens omkostninger.
- 3) Hijos de Rivera SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 28. juni 2016 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mod Italsempione — Spedizioni Internazionali SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-450/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2, litra a) — fortolkning på baggrund af proportionalitetsprincippet — fastsættelsen af bødens størrelse — kriterier — retningslinjer for beregning af bøder — national praksis — justering af bødens grundbeløb — hensyn til skærpende og formildende omstændigheder — anvendelsen af den øvre grænse på 10 % af den samlede omsætning — Domstolen ikke kompetent — åbenbart inkompetent)

(2016/C 343/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Sagsøgt: Italsempione — Spedizioni Internazionali SpA

Konklusion

Det er åbenbart, at Domstolen ikke har nogen kompetence til at besvare den anmodning om præjudiciel afgørelse, som blev indgivet af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse den 16. juni 2015.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. juli 2016 — BASF SE mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-456/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a, stk. 5 — metode til tildeling af kvoter — gratistildeling af kvoter — måden for beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2011/278/EU — artikel 15, stk. 3 — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed)

(2016/C 343/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BASF SE

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

- 1) Undersøgelsen af det første og det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af artikel 15, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, for så vidt som denne bestemmelse udelukker en hensyntagen til emissioner fra elektricitetsgeneratorer ved fastlæggelsen af den maksimale årlige kvotemængde.
- 2) Artikel 4 og bilag II til Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF er ugyldige.
- 3) Virkningerne af erklæringen om ugyldighed for så vidt angår artikel 4 i og bilag II til afgørelse 2013/448 begrænses tidsmæssigt således, for det første, at denne erklæring først får virkninger efter en periode på ti måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dom af 28. april 2016, Borealis Polyolefine m.fl. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311) for at gøre det muligt for Europa-Kommissionen at vedtage de nødvendige foranstaltninger, og, for det andet, at der ikke kan rejses tvivl om de foranstaltninger, der vedtages indtil udløbet af denne frist, på grundlag af de bestemmelser, der erklæres ugyldige.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 23.11.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. juli 2016 — Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-510/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bevisbyrde — uskyldsformodning — bøder — retningslinjer for beregningen af bøder af 2006 — fuld prøvelsesret — vurdering af overtrædelsens grovhed og af ekstrabeløbet med henblik på afskrækkende virkning — begrundelse — proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet)

(2016/C 343/21)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellant: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (ved T. Caiado Guerreiro og R. Rodrigues Lopes, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og J. Szczodrowski, som befuldmægtigede, og advokaterne M. Marques Mendes og A. Dias Henriques)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. juli 2016 — Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-523/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — konkurrence — karteller — det europæiske marked for forspændingsstål — bøder — vurdering af betalingsevnen — retningslinjerne for beregning af bøder af 2006 — fuld prøvelsesret — hensyntagen til handlinger, der er foretaget efter den omtvistede afgørelse — principperne om proportionalitet og ligebehandling — retten til effektiv domstolsbeskyttelse)

(2016/C 343/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt C. Stadler)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, H. Leupold og G. Meessen, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG og Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 23.11.2015.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 12. juli 2016 — Ana Pérez Gutiérrez mod Europa-Kommissionen

(Sag C-604/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Domstolens procesreglement — artikel 181 — Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold — folkesundhed — fotografier foreslået af Europa-Kommissionen som sundhedsadvarsler på tobakspakninger — uautoriseret anvendelse af et billede af en afdød person)

(2016/C 343/23)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Ana Pérez Gutiérrez (ved abogado J. Soler Puebla)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Ana Pérez Gutiérrez betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. juli 2016 — Panasonic Corp.mod MT Picture Display Co. Ltd og Europa-Kommissionen

(Sag C-608/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — Domstolens procesreglement — artikel 181 — karteller — verdensmarkedet for katoderør til tv- og computerskærme — aftaler og samordnet praksis vedrørende priser, opdeling af markeder og af kunder samt begrænsning af produktion — ret til forsvar — klagepunktsmeddelelse — indhold)

(2016/C 343/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Panasonic Corp. (ved advocaat R. Gerrits, M. Hoskins, QC, og barrister M. Gray)

De andre parter i appelsagen: MT Picture Display Co. Ltd og Europa-Kommissionen (ved A. Biolan og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Panasonic Corp. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 30. juni 2016 — Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF) mod Axa Corporate Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Versailles — Frankrig)

(Sag C-669/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel afgørelse — retsgrundlag foreligger ikke — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2, og artikel 94, i Domstolens procesreglement)

(2016/C 343/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Sagsøgte: Axa Corporate Solutions SA og Ombrière Le Bosc SAS

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Versailles (Frankrig) ved afgørelse af 8. december 2015 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 5. juli 2016 — Banco Popular Español SA og PL Salvador SARL mod Maria Rita Giraldez Villar og Modesto Martínez Baz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo — Spanien)

(Sag C-7/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår — overdragelse af fordring — debtors ret til afvikling af denne gæld — betingelserne for udøvelse af en sådan ret)

(2016/C 343/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 11 de Vigo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Banco Popular Español SA og PL Salvador SARL

Sagsøgte: Maria Rita Giraldez Villar og Modesto Martínez Baz

Konklusion

Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, vedrørende retten til for en debitor til en fordring, som fordringshaver har overdraget til tredjemand, at indfri sin gæld ved til denne tredjemand at tilbagebetale den pris, som tredjemand har betalt for denne overdragelse.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 30. juni 2016 — Evo Bus GmbH mod Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Înalta Curte de Casație și Justiție — Rumænien)

(Sag C-55/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — fælles merværdiafgiftssystem — ret til tilbagebetaling — ottende direktiv 79/1072/EØF — betingelser for opnåelse af tilbagebetalingen — pålæggelse af andre betingelser end dem, der er fastsat i artikel 3 og 4 — forpligtelse til at føre bevis for betaling af afgiften — spørgsmål, om ordningen er lovlig)

(2016/C 343/27)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Evo Bus GmbH

Sagsøgt: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Konklusion

Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter de afgiftspligtige personer for at udøve deres ret til tilbagebetaling af merværdiafgiften pålægges en generel forpligtelse til at føre bevis for betalingen af denne afgift.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling Afdeling) af 22. juni 2016 — M.H mod M.H (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Irland)

(Sag C-173/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — ingen rimelig tvivl — retternes kompetence i ægteskabssager — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 16, stk. 1, litra a) — afgørelse af, hvornår en sag anses for anlagt ved en ret — begrebet »tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument er indleveret til retten«)

(2016/C 343/28)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M.H.

Sagsøgt: M.H.

Konklusion

Artikel 16, stk. 1, litra a) i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at »det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten«, i henhold til denne bestemmelse er det tidspunkt, hvor dokumentet indleveres til den pågældende ret, selv om dette ikke i sig selv umiddelbart udløser proceduren i henhold til national ret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Münster (Tyskland) den 26. april 2016 — X mod Finanzamt I

(Sag C-238/16)

(2016/C 343/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Münster

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Finanzamt I

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal momsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 132, stk. 1, litra d), fortolkes således, at levering af blod fra mennesker også omfatter levering af blodplasma, som er udvundet af blod fra mennesker?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende: Gælder dette også for blodplasma, som ikke er beregnet direkte til behandlingsformål, men udelukkende til fremstilling af lægemidler?
- 3) Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende: Beror klassifikationen som blod alene på den valgte formålsbestemmelse eller også på den abstrakt mulige anvendelse af blodplasmaet?
- 4) Hvis spørgsmål 1 og 2 besvares bekræftende: Medfører en transaktion, der i henhold til momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra d), inden for en medlemsstat er fritaget for moms, uanset de momsbestemmelser, der skal anvendes i tredjelandet, at det er udelukket at foretage fradrag af indgående afgift i henhold til momsdirektivets artikel 168, selv hvis der er tale om en udførsel, der i henhold til momsdirektivets artikel 169, litra b), sammenholdt med momsdirektivets artikel 146, stk. 1, kan foretages fradrag for?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 10. maj 2016 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica
(Confetra) m.fl. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo
Economico**

(Sag C-259/16)

(2016/C 343/30)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici, Società Fercam SpA, Associazione non Riconosciuta Alsea, Associazione Fedit, Società Carioni Spedizioni Internazionali Srl, Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi og Società Tnt Global Express SpA

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel [2], nr. 1), 1a) og 6), i direktiv 97/67/EF ⁽¹⁾, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF ⁽²⁾, til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 2, litra a) — f), i lovdekret nr. [261]/1999 samt artikel 1, stk. 1, litra g) og r), sammenholdt med litra i) i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse tilsiger ligeledes at lade området for posttjenester omfatte vognmands-, speditør- og kurertjenester?
- 2) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 9, stk. 1, og [artikel 2], nr. 19), i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, samt proportionalitetsprincippet og rimelighedsprincippet til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1, i lovdekret nr. [261]/1999 samt artikel 8 i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse pålægger leverandørerne af vognmands-, speditør- og kurertjenester at indhente en generel tilladelse, som går ud over, hvad der er nødvendigt til at sikre de væsentlige krav inden for leveringen af posttjenester?

- 3) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 2, i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, samt proportionalitetsprincippet og rimelighedsprincippet til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1a, og artikel 10, stk. 2, i lovdekret nr. 261/1999 samt artikel 11, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 2, i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og artikel 9 i ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse pålægger leverandørerne af vognmands-, speditør- og kurertjenester at betale bidrag til udligningsfonden for befordringspligttydelser?
- 4) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 9, stk. 2, i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6 og 10 i lovdekret nr. 261/1999 samt artikel 11, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 2, i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og artikel 9 i ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som de ikke indeholder nogen vurdering af tilfælde, hvori et bidrag til udligningsfonden for omkostningerne til befordringspligttydelser kan anses for at være passende, og ikke fastsætter anvendelsesregler, der sonder mellem de skattepligtiges subjektive situation og situationen på markederne?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15.12.1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20.2.2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 11. maj 2016 — Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) m.fl. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Sag C-260/16)

(2016/C 343/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI), DHL Express (Italy) Srl, Federal Express Europe Inc., United Parcel Service Italia Ups Srl

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel [2], nr. 1), 1a) og 6), i direktiv 97/67/EF ⁽¹⁾, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF ⁽²⁾, til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 2, litra a) — f), i lovdekret nr. [261]/1999 samt artikel 1, stk. 1, litra g) og r), sammenholdt med litra i) i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse tilsigter ligeledes at lade området for posttjenester omfatte vognmands-, speditør- og kurertjenester?

- 2) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 9, stk. 1, og [artikel 2], nr. 19), i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, samt proportionalitetsprincippet og rimelighedsprincippet til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1, i lovdekret nr. [261]/1999 samt artikel 8 i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse pålægger leverandørerne af vognmands-, speditør- og kurer-tjenester at indhente en generel tilladelse, som går ud over, hvad der er nødvendigt til at sikre de væsentlige krav inden for leveringen af posttjenester?
- 3) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 7, stk. 4, og artikel 9, stk. 2, i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, samt proportionalitetsprincippet og rimelighedsprincippet til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6, stk. 1a, og artikel 10, stk. 2, i lovdekret nr. 261/1999 samt artikel 11, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 2, i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og artikel 9 i ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som disse pålægger leverandørerne af vognmands-, speditør- og kurer-tjenester at betale bidrag til udligningsfonden for befordringspligttydelser?
- 4) Er EU-retten, og nærmere bestemt artikel 9, stk. 2, i direktiv 97/67/EF, som suppleret og ændret ved direktiv 2008/6/EF, til hinder for at anvende en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 6 og 10 i lovdekret nr. 261/1999 samt artikel 11, stk. 1, litra f), og artikel 15, stk. 2, i »forordningen om tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« i bilag A til AGCOM's afgørelse nr. 129/15/CONS af 11. marts 2015 og artikel 9 i ministeren for økonomisk udviklings dekret om »fastsættelse af regler for proceduren for udstedelse af tilladelser, der giver ret til at udbyde posttjenester til offentligheden« af 29. juli 2015, for så vidt som de ikke indeholder nogen vurdering af tilfælde, hvori et bidrag til udligningsfonden for omkostningerne til befordringspligttydelser kan anses for at være passende, og ikke fastsætter anvendelsesregler, der sonderer mellem de skattepligtiges subjektive situation og situationen på markederne?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15.12.1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15, s. 14).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20.2.2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 13. maj 2016 — Agenzia delle Entrate mod Federal Express Europe Inc.

(Sag C-273/16)

(2016/C 343/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle Entrate

Sagsøgt: Federal Express Europe Inc.

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 144 sammenholdt med artikel 86, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 ⁽¹⁾ (svarende til artikel 14, stk. 1 og 2, samt artikel 11, punkt B, stk. 3, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 ⁽²⁾) fortolkes således, at den eneste betingelse for momsfrihed for ydelser, der er tilknyttet [indførsel af varer], som består i den såkaldte inbound (ankommende) indenlandske transport — fra lufthavnsområdet til det endelige bestemmelsessted i medlemsstaten og med klausulen »levering frit bestemmelsessted« — er, at ydelsernes værdi indgår i afgiftsgrundlaget, uanset om disse ydelser reelt er blevet afgiftsbelagt ved toldstedet i forbindelse med indførelsen af varerne, og at det således ikke er foreneligt med ovennævnte fællesskabsbestemmelser, at fortolke de nationale bestemmelser i artikel 9, stk. 1, nr. 2), sammenholdt med artikel 69, stk. 1, i dekret fra republikkens præsident nr. 633 af 26. oktober 1972, i den på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i sagen gældende affattelse, således, at der under alle omstændigheder, og således også i tilfælde af momsfri indførsel — således som det er tilfældet i den foreliggende situation, hvor der er tale om dokumenter og varer af ringe værdi — skal være opfyldt yderligere en betingelse om, at disse ydelser faktisk skal have været pålagt moms (og at afgiften konkret er blevet betalt ved toldstedet) i forbindelse med indførsel af de pågældende varer, og dette eventuelt også henset til transportydelsernes accessoriske karakter i forhold til hovedydelse (indførsel af varer) og det forenklingsformål, der ligger til grund for begge transaktioner?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 13. maj 2016 — flihtright GmbH mod Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Sag C-274/16)

(2016/C 343/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: flihtright GmbH

Sagsøgt: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal ankomststedet for den anden delstrækning i forbindelse med en persontransport med en flyforbindelse, som består af to flyvninger uden nævneværdigt ophold i omstigningslufthavnen, betragtes som opfyldelsessted i henhold til artikel 7, nr. 1), litra a), i forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾, hvis søgsmålet er rettet mod det transporterende luftfartsselskab for den første delstrækning, hvor uregelmæssigheden fandt sted, og et andet luftfartsselskab gennemførte transporten på den anden delstrækning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 24. maj 2016 — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sag C-290/16)

(2016/C 343/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Sagsøgt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelsen i artikel 23, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 1008/2008/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at luftfartsselskaber skal angive de i litra b), c) og d) nævnte skatter, lufthavnsafgifter og andre afgifter, tillæg eller gebyrer ved offentliggørelsen af deres flybilletpriser i den faktiske størrelse og derfor ikke må inddrage dem delvis i deres flybilletpriser i henhold til denne bestemmelses litra a)?
- 2) Skal bestemmelsen i artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 1008/2008/EF fortolkes således, at den er til hinder for at anvende en national bestemmelse om almindelige forretningsbetingelser, som er baseret på EU-retten, og hvorefter der af kunder, som ikke har benyttet en flybillet eller har afbestilt den, ikke må opkræves et særskilt ekspeditionsgebyr herfor?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293, s. 3).

Appel iværksat den 20. maj 2016 til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 17. marts 2016 i sag T-817/14, Zoohaus Bürstadt og Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-311/16 P)

(2016/C 343/35)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Zoohaus Bürstadt og Helmut Ofenloch GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt E. Hauk)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Sagen blev ved Domstolens kendelse af 20. juli 2014 slettet fra Domstolens register.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 3. juni 2016 — B mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-316/16)

(2016/C 343/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det på forhånd udelukket, at idømmelsen og den efterfølgende fuldbyrdelse af en fængselsstraf kan føre til, at den tætte integration af en unionsborger, der indrejste i værtsmedlemsstaten i en alder af tre år, kan anses for afbrudt, således at der ikke foreligger et uafbrudt ophold i ti år som omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38 ⁽¹⁾, og at der derfor ikke skal ydes beskyttelse mod udsendelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38, når unionsborgeren efter indrejsen i en alder af tre år har tilbragt hele sit liv i den pågældende værtsmedlemsstat, ikke længere har nogen tilknytning til den medlemsstat, hvor han er statsborger, og lovovertrædelsen, der har ført til idømmelse og fuldbyrdelse af en fængselsstraf, først er blevet begået efter 20 års ophold?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal den fængselsstraf, der er blevet idømt for den lovovertrædelse, der er anledning til udsendelsen, lades ude af betragtning ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt fuldbyrdelsen af en fængselsstraf fører til, at den tætte integration afbrydes?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende: Hvilke kriterier er afgørende for, om den pågældende unionsborger i et sådant tilfælde alligevel er omfattet af beskyttelsen mod udsendelse i henhold til artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38?
- 4) Såfremt spørgsmål 1 og 2 besvares benægtende: Findes der ufravigelige EU-retlige bestemmelser vedrørende fastsættelsen af det »tidspunkt, hvor spørgsmålet om udsendelse opstår«, og hvor der skal foretages en samlet vurdering af den pågældende unionsborgers situation med henblik på at efterprøve, i hvilket omfang det forhold, at opholdet har været afbrudt i løbet af de ti år, der går forud for udsendelsen af den pågældende, afskærer denne fra den øgede beskyttelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 7. juni 2016 —
Global Starnet Ltd mod Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma
Monopoli di Stato**

(Sag C-322/16)

(2016/C 343/37)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Global Starnet Ltd

Sagsøgt: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma Monopoli di Stato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at en national ret, der pådømmer en sag i sidste instans, ikke har en ubetinget pligt til at anmode om en præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål om fortolkning af EU-retten, såfremt Corte costituzionale (forfatningsdomstolen) under samme sag har vurderet de nationale bestemmelsers overensstemmelse med forfatningen i det væsentlige ved at benytte de samme lovgivningsmæssige parametre, som Domstolen anmodes om at fortolke, selv om de formelt er forskellige, idet de er omfattet af forfatningens bestemmelser, og ikke af de europæiske traktater?

- 2) Subsidiært, såfremt det foregående spørgsmål om fortolkning af artikel 267, stk. 3, TEUF besvares med, at den præjudicielle forelæggelse er obligatorisk: Er bestemmelserne og principperne i artikel 26 TEUF — det indre marked — artikel 49 TEUF — etableringsretten — artikel 56 TEUF — den frie udveksling af tjenesteydelser — artikel 63 TEUF — de frie kapitalbevægelser — og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — friheden til at oprette og drive egen virksomhed — samt det almindelige princip om den berettigede forventning (der »er et af Unionens grundprincipper«, som fastslået af Domstolen i dom af 14.3.2013, C-545/11), til hinder for vedtagelse og anvendelse af nationale bestemmelser (artikel 1, stk. 78, litra b), nr. 4, 8, 9, 17, 23 og 25 i lov nr. 220/2010), hvorefter selv personer, som allerede var indehavere af en koncession på området for elektronisk administration af lovlige spil, skal opfylde yderligere krav og forpligtelser, der er indført ved et tillæg til den eksisterende koncessionsaftale (og uden at der er indrømmet en frist for progressiv tilpasning)?

Appel iværksat den 9. juli 2016 af LL til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 19. april 2016 i sag T-615/15, LL mod Europa-Parlamentet

(Sag C-326/16 P)

(2016/C 343/38)

Processprog: litauisk

Parter

Appellant: LL (ved advokatas J. Petrulionis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Syvende Afdeling) den 19. april 2016 i sag T-615/15, hvorved Retten afviste sagsøgerens søgsmål med påstand om annullation for det første af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse D(2014) 15503 af 17. april 2014, hvorved den godtgørelse til parlamentarisk assistance, som han uretmæssigt havde fået udbetalt, blev krævet tilbagebetalt, og for det andet af debetnota nr. 2014-575 af 5. maj 2014.
- Sagen hjemvises til fornyet behandling.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat fem anbringender.

1. Da Den Europæiske Unions Ret afsagde kendelsen, foretog den ikke en grundig, korrekt, omfattende og objektiv undersøgelse og vurdering af hele det skriftlige bevismateriale, der blev fremlagt sammen med stævningen, og som var relevant i forhold til på passende og korrekt vis at fastsætte tidsfristen for at anlægge søgsmål, og der blev derfor i kendelsen draget konklusioner, som var i strid med sagsakterne og de i appellen angivne retsregler, bl.a. at »søgsmål[et] blev anlagt mere end 17 måneder efter denne sidstnævnte dato«, »[...] ansøgeren har ikke påvist eller blot henvist til forekomsten af [...] omstændigheder, der kunne give mulighed for en undtagelse fra den omhandlede tidsfrist på grundlag af artikel 45, stk. 2, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol [...]«, og »[...] søgsmålet må afvises som åbenbart uantageligt til realitetsbehandling, da det blev anlagt for sent [...]«.
2. Retten foretog ikke i kendelsen en korrekt anvendelse af artikel 263 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og den overtrådte også artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og foretog en ukorrekt bedømmelse af mulighederne for at anvende artikel 45 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol:
 - Eftersom appellanten, som et tidligere medlem af Europa-Parlamentet, ikke var enig i Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse (og den på grundlag heraf vedtagne debetnota) og fandt, at den var ugrundet, udøvede han sin rettighed og opfyldte de krav, der er fastsat i artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, ved at indgive en klage over afgørelsen først til Europa-Parlamentets kvæstorer og derefter til dettes præsidium og formand.

- Appellantens ret til at anlægge søgsmål ved Retten med påstand om annullation af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse og den på grundlag heraf vedtagne debetnota indtrådte først senere, da han den 10. september 2015 modtog en email fra en repræsentant for Europa-Parlamentet og med denne, blandt andre dokumenter, endelig skrivelse nr. 311354 af 26. juni 2015 fra Europa-Parlamentets formand i henhold til artikel 72, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer.
 - Det var præcist på den dag, hvor endelig skrivelse nr. 311354 af 26. juni 2015 fra Europa-Parlamentets formand i henhold til artikel 72, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer blev modtaget, dvs. den 10. september 2015, at tomånedersfristen i medfør af artikel 263, stk. 6, TEUF begyndte at løbe, inden for hvilken appellanten kunne anlægge søgsmål ved Retten med påstand om annullation af Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse og den på grundlag heraf vedtagne debetnota.
 - På denne baggrund og i henhold til artikel 263, stk. 6, TEUF udløb fristen for at anlægge søgsmål ved Retten den 10. december 2015. Stævningen blev modtaget på Rettens Justitskontor den 4. november 2015. Dette betyder, at den i artikel 263, stk. 6, TEUF fastsatte tomånedersfrist for at anlægge søgsmål ikke var overskredet, og at et sådant søgsmål ikke blev anlagt »for sent«.
 - Retten foretog overhovedet ikke nogen vurdering i kendelsen af de dokumenter og omstændigheder, der blev henvist til, eller af bestemmelserne i artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, hvilke bestemmelser appellanten overholdt, og på grundlag af hvilke han under en administrativ procedure indgav en klage over Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse og debetnotaen.
 - Retten tilsidesatte ved kendelsen ikke blot appellantens rettigheder og interesser, men foretog også en ukorrekt anvendelse af artikel 263 TEUF og tilsidesatte i tillæg artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer.
 - Ydermere fastslog Retten i kendelsen ukorrekt og uden grundlag, at der ikke var nogen mulighed for at anvende artikel 45 i statuten for Domstolen. Gennemførelsen af proceduren for administrativ behandling af tvisten, appellantens aktive, omhyggelige, opmærksomme og samvittighedsfulde handlemåde, det tidspunkt, hvor dokumenter blev modtaget, og andre omstændigheder bekræfter, at selv hvis det i den foreliggende sag lægges til grund, at søgsmålsfristen var overskredet, ville fristen skulle forlænges, eftersom den var overskredet af vigtige, objektive og berettigede grunde, nemlig overholdelse af den procedure, der er fastsat i artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer (artikel 45, stk. 1, i statuten for Domstolen). Appellanten kunne ikke vide, at overholdelse af den obligatoriske procedure, der er fastsat i artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, kunne betyde, at han ville miste sin ret til at anlægge søgsmål ved Retten (artikel 45, stk. 2, i statuten for Domstolen). Det skal bemærkes, at appellanten i stævningen også senere rejste spørgsmålet om, hvorvidt de afgørelser fra Europa-Parlamentets kvæstorer og præsidium, der var vedtaget i henhold til artikel 72 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, var velbegrundede og lovlige.
3. Retten foretog i kendelsen en ukorrekt anvendelse af artikel 126 i Rettens procesreglement og traf på det grundlag med kendelsen den afgørelse ikke at tage yderligere skridt i sagen og at afvise søgsmålet.
- Retten støttede i kendelsen anvendelsen af artikel 126 i sit procesreglement på den ene omstændighed og begrundelse, at søgsmålet var anlagt for sent, dvs. efter at den i artikel 263, stk. 6, TEUF fastsatte frist var udløbet.
 - Det blev i stævningen godtgjort, at den i artikel 263, stk. 6, TEUF fastsatte søgsmålsfrist ikke var udløbet, og Retten afviste derfor med kendelsen ukorrekt og ulovligt søgsmålet på grundlag af artikel 126 i sit procesreglement.
 - I den foreliggende sag er grundlaget og betingelserne for at anvende artikel 126 i Rettens procesreglement ikke til stede. Stævningen blev indgivet før den i artikel 263, stk. 6, TEUF fastsatte frist var udløbet, og det kan derfor ikke anses for åbenbart, at søgsmålet ikke kunne antages til realitetsbehandling. Retten tilsidesatte i den foreliggende sag artikel 126 i sit procesreglement ved at anvende denne bestemmelse ukorrekt og ulovligt.

4. Rettens kendelse tilsidesatte appellants adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, som er fastsat i artikel 47, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Retten med kendelsen ulovligt og ukorrekt afviste søgsmålet på grundlag af artikel 126 i sit procesreglement som åbenbart uantageligt til realitetsbehandling med den begrundelse, at det angiveligt blev anlagt for sent, og ikke realitetsbehandlede stævningen samt de deri fremsatte argumenter og påstande.
5. Retten traf med kendelsen med urette den afgørelse, at appellanten skulle bære sine egne omkostninger i forbindelse med sagen for Retten (artikel 133 og artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement):

Retten afviste med kendelsen ukorrekt søgsmålet på grundlag af artikel 126 i sit procesreglement, og den traf derfor også ukorrekt den afgørelse, at appellanten skulle bære sine egne omkostninger i forbindelse med sagen for Retten. Efter ophævelse af Rettens kendelse og hjemvisning af sagen til Retten til fornyet behandling må der på ny tages stilling til spørgsmålet om fordelingen af sagsomkostningerne ved Rettens endelige afgørelse, og, såfremt appellanten får medhold i søgsmålet, bør sagsøgte, Europa-Parlamentet, tilpligtes at betale appellanten alle de af ham afholdte omkostninger (artikel 133 og artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement).

Sag anlagt den 15. juni 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-336/16)

(2016/C 343/39)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Hermann og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (¹), sammenholdt med bilag XI dertil, dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, og artikel 22, stk. 3, sammenholdt med bilag XI dertil, idet denne
 - fra 2007 og mindst indtil 2013 har overskredet den daglige grænseværdi i 35 luftkvalitetsområder og den årlige grænseværdi for PM₁₀ i ni luftkvalitetsområder og ikke fremlagt oplysninger, hvoraf fremgår, at denne situation er blevet bedre
 - ikke i luftkvalitetsprogrammet har truffet egnede foranstaltninger med henblik på, at gøre den periode, hvor grænseværdierne for PM₁₀ i luften overskrides, kortest mulig
 - har overskredet de daglige grænseværdier og tolerancemargenen fra den 1. januar 2010 til den 10. juni 2011 i område 14.17, Radom by, område 14.18, Pusków-Żyrardów, og område 16.15. Kędzierzyn-Koźle, og fra den 1. januar 2011 til den 10. juni 2011 i område 30.3, Ostrów-Kępno
 - ikke har gennemført artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa korrekt.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De daglige og årlige grænseværdier for PM₁₀ i henholdsvis 35 og 9 områder er blevet overskredet siden 2007. Til trods for denne tilsidesættelse af artikel 13, stk. 1, i direktiv 2008/50, sammenholdt med bilag XI dertil, har Republikken Polen i strid med artikel 23, stk. 1, andet afsnit, ikke opstillet egnede foranstaltninger i luftkvalitetsplanerne med henblik på, at overskridelsesperioderne blev kortest mulige.

Det forhold, at de relevante foranstaltninger ikke er egnede, fremgår bl.a. af perioden for grænseværdioverskridelserne samt af de manglende retsforskrifter med henblik på fastlæggelse af emissionsværdier for brændstoffer på området for individuel varmeproduktion og emissionsregler for individuelle opvarmningsanordninger.

⁽¹⁾ EUT 2008, L 152, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 22. juni 2016 — Sacko Moussa mod Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Sag C-348/16)

(2016/C 343/40)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sacko Moussa

Sagsøgt: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Præjudicielt spørgsmål

Skal direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ (i særdeleshed artikel 12, 14, 31 og 46) fortolkes således, at det tillader en procedure som den italienske (artikel 19, stk. 9, i lovdekret nr. 150/2011), hvor den retslige myndighed, ved hvilken en asylansøger — hvis ansøgning efter fuldstændig undersøgelse, herunder høring, har fået afslag fra den administrative myndighed, som er udpeget til behandling af asylansøgninger — har indgivet en klage, kan forkaste klagen uden undersøgelse, dvs. uden at høre ansøgeren, såfremt ansøgningen er åbenbart grundløs, og afslaget fra den administrative myndighed derfor ikke skal ændres?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180, s. 60).

Appel iværksat den 24. juni 2016 af Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe E C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s. og di Camplone Arnaldo & C. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-316/13, Pappalardo m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c., Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s. og di Camplone Arnaldo & C (ved advokati V. Cannizzaro og L. Caroli)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Principalt ophæves Rettens dom af 27. april 2016 i sag T-316/13 og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med de retsprincipper, som Domstolen har fastlagt.
- Såfremt Domstolen måtte finde, at sagens omstændigheder gør det muligt, træffes i henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen realitetsafgørelse vedrørende appellanternes påstande som nedlagt i den oprindelige stævning indleveret til Retten, nærmere bestemt følgende:
 - 1. Det fastslås, at Kommissionen ifalder ansvar uden for kontrakt for den skade, som appellanterne har lidt som følge af vedtagelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 530/2008 af 12. juni 2008 om indførelse af hasteforanstaltninger gældende for notfartøjer, der fisker efter tun i Atlanterhavet øst for 45 ° V og i Middelhavet ⁽¹⁾, som Domstolen ved dom af 17. marts 2011 i sag C-221/09 kendte ugyldig.
 - 2. Kommissionen tilpligtes følgelig at betale appellanterne erstatning for den forvoldte skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- I. Retten har begået en retlig fejl, idet den fastslog, at Rettens kendelse af 14. februar 2012 i sag T-305/08 ikke var relevant med hensyn til fastlæggelsen af rækkevidden af erklæringen om ugyldigheden af forordning nr. 530/2008 i AJD-Tuna-dommen.

Med henblik på at fastslå, at det var ufornuddent at træffe afgørelse i sag T-305/08, fortolkede Retten i sin kendelse af 14. februar 2012 AJD-Tuna-dommen således, at nævnte dom fuldt ud gav sagsøgeren i den omhandlede dom medhold i dennes påstand om at kende artikel 1 i forordning nr. 530/2008 ugyldig. Fastlæggelsen af rækkevidden af erklæringen om ugyldighed i AJD-Tuna-dommen udgør således genstanden for konklusionen i kendelsen af 14. februar 2012.

Heraf følger, at Retten i den afgørelse, som er genstand for nærværende appel, burde have anvendt erklæringen om ugyldigheden af forordning nr. 530/2008 i AJD-Tuna-dommen i henhold til den rækkevidde, som var blevet fastlagt i Rettens kendelse af 14. februar 2012 i sag T-305/08.

- II. Retten har begået en retlig fejl, idet den fandt, at den tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, som fulgte af forordning nr. 530/2008, ikke udgjorde en alvorlig og åbenbar tilsidesættelse.

Retten tog ikke hensyn til, at den alvorlige og åbenbare karakter af tilsidesættelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling allerede fulgte af AJD-Tuna-dommen. Retten anvendte desuden ikke de principper, der er fastlagt i Rettens egen praksis i *Schneider mod Kommissionen*, sag T-351/03, og *Artegoda mod Kommissionen*, sag T-429/05. Endelig anvendte Retten ikke det kriterium, som Domstolen fastsatte i *Kommissionen mod Schneider*, C-440/07 P.

⁽¹⁾ EUT L 155, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29. juni 2016 — Bundesrepublik Deutschland mod Aziz Hasan

(Sag C-360/16)

(2016/C 343/42)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesrepublik Deutschland

Sagsøgt: Aziz Hasan

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I en sag, hvor tredjelandstatsborgeren efter at have indgivet asylansøgning nr. to i en anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) på grundlag af rettens afvisning af hans ansøgning om udsættelse af afgørelsen om overførsel i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 ⁽¹⁾ af 26. juni 2013 (Dublin III-forordningen) er blevet overført til den oprindeligt ansvarlige medlemsstat, hvor den første asylansøgning blev indgivet (i den foreliggende sag Italien), og han derefter omgående illegalt er vendt tilbage til den anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland):
 - a) Er det ifølge principperne i Dublin III-forordningen sagens stilling på tidspunktet for overførslen, der er afgørende for rettens prøvelse af en afgørelse om overførsel, fordi ansvaret er blevet endeligt fastslået ved den rettidigt gennemførte overførsel, og Dublin III-forordningens ansvarsrelevante bestemmelser derfor ikke længere finder anvendelse for så vidt angår den videre udvikling, eller skal der tages hensyn til efterfølgende udviklinger i de omstændigheder, som generelt er væsentlige for ansvaret — f.eks. udløb af frister for tilbagetagelse eller (fornyet) overførsel?
 - b) Er det, efter at fastlæggelsen af ansvaret er afsluttet, på grundlag af afgørelsen om overførsel muligt at foretage yderligere overførsler til den oprindeligt ansvarlige medlemsstat, og er denne medlemsstat fortsat forpligtet til at modtage tredjelandstatsborgeren?
- 2) Hvis ansvaret ikke er endeligt fastslået ved overførslen: Hvilken af de nedenfor anførte bestemmelser finder i et sådant tilfælde anvendelse på en person som omhandlet i Dublin III-forordningens artikel 18, stk. 1, litra b), c) eller d), på grund af den endnu verserende appelsag til prøvelse af den allerede håndhævede overførselsafgørelse:
 - a) Dublin III-forordningens artikel 23 (analogt) med den konsekvens, at der ved en fornyet anmodning om tilbagetagelse, som ikke fremsættes inden for fristen, kan indtræde en overgang af ansvaret i henhold til Dublin III-forordningens artikel 23, stk. 2 og 3, eller
 - b) Dublin III-forordningens artikel 24 (analogt) eller
 - c) ingen af de under a) og b) nævnte bestemmelser?
- 3) I tilfælde af, at hverken Dublin III-forordningens artikel 23 eller artikel 24 finder (analog) anvendelse [andet spørgsmål, litra c)]: Kan der på grundlag af den anfægtede afgørelse om overførsel foretages yderligere overførsler til den oprindeligt ansvarlige medlemsstat (i den foreliggende sag Italien), indtil den til prøvelse af denne afgørelse iværksatte appelsag er afsluttet, og er denne medlemsstat fortsat forpligtet til at modtage tredjelandstatsborgeren — uafhængigt af indgivelse af yderligere ansøgninger om tilbagetagelse uden overholdelse af fristerne i Dublin III-forordningens artikel 23, stk. 3, eller artikel 24, stk. 2, og uafhængigt af fristerne for overførsel i henhold til Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1 og 2?

- 4) I tilfælde af, at Dublin III-forordningens artikel 23 finder (analog) anvendelse [andet spørgsmål, litra a)]: Er den fornyede anmodning om tilbagetagelse bundet til en ny frist i henhold til Dublin III-forordningens artikel 23, stk. 2 (analogt)? I bekræftende fald: Begynder denne nye frist at løbe, når den ansvarlige myndighed får kendskab til, at den pågældende er indrejst igen, eller er det en anden begivenhed, der er afgørende for, hvornår fristen begynder at løbe?
- 5) I tilfælde af, at Dublin III-forordningens artikel 24 finder (analog) anvendelse på en sådan person [andet spørgsmål, litra b)]:
- a) Er den fornyede anmodning om tilbagetagelse bundet til en ny frist i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 2 (analogt)? I bekræftende fald: Begynder denne nye frist at løbe, når den ansvarlige myndighed får kendskab til, at den pågældende er indrejst igen, eller er det en anden begivenhed, der er afgørende for, hvornår fristen begynder at løbe?
- b) Hvis den anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) ikke overholder en frist i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 2 (analogt): Medfører indgivelse af en ny asylansøgning i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 3, et direkte ansvar for den anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland), eller kan denne uden at være bundet af en frist og på trods af den nye asylansøgning på ny anmode den oprindeligt ansvarlige medlemsstat (i den foreliggende sag Italien) om tilbagetagelse eller overføre den udenlandske statsborger til denne medlemsstat uden anmodning om tilbagetagelse?
- c) Hvis den anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) ikke overholder en frist i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 2 (analogt): Skal den omstændighed, at der i en anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) verserer en sag vedrørende en asylansøgning, som er indgivet før overførslen, i en sådan situation sidestilles med en ny asylansøgning i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 3?
- d) Hvis den anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) ikke overholder en frist i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 2 (analogt), og udlændingen ikke indgiver en ny asylansøgning, og den omstændighed, at der i en anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) verserer en sag vedrørende en asylansøgning, som er indgivet før overførslen, ikke sidestilles med en ny asylansøgning i henhold til Dublin III-forordningens artikel 24, stk. 3: Kan den anden medlemsstat (i den foreliggende sag Tyskland) uden at være bundet af en frist på ny anmode den oprindeligt ansvarlige medlemsstat (i den foreliggende sag Italien) om tilbagetagelse eller overføre den udenlandske statsborger til denne medlemsstat uden anmodning om tilbagetagelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180, s. 31).

**Appel iværksat den 1. juli 2016 af Trioplast Industrier AB til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Syvende Afdeling) den 12. maj 2016 i sag T-669/14, Trioplast Industrier AB mod Europa-
Kommissionen**

(Sag C-364/16 P)

(2016/C 343/43)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Trioplast Industrier AB (ved advokaterne T. Pettersson, F. Sjövall og A. Johansson)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- a. Rettens dom af 12. maj 2016 i sag T-669/14, Trioplast Industrier mod Europa-Kommissionen, ophæves.

b. Subsidiært:

- (i) Kommissionens afgørelse indeholdt i dennes skrivelse af 3. juli 2014 i sag COMP/38354 — Industrisække — Trioplast Industrier AB annulleres.
- (ii) De morarenter på 674 033,32 EUR, som Trioplast blev pålagt ved Kommissionens afgørelse indeholdt i dennes skrivelse af 3. juli 2014 i sag COMP/38354 — Industrisække — Trioplast Industrier AB, annulleres eller nedsættes.
- (iii) Det pålægges Kommissionen at godtgøre Trioplasts udgifter på 4 686,64 EUR, som selskabet har afholdt i forbindelse med sikkerhedsstillelse for betaling af morarenterne.

c. Mere subsidiært skadeserstatning i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF som følge af tilsidesættelse af EU-retten som anført ovenfor for:

- (i) Beløbet for morarenterne på 674 033,32 EUR eller en del deraf.
- (ii) De udgifter på 4 686,64 EUR, som selskabet har afholdt i forbindelse med sikkerhedsstillelse for betaling af morarenterne.

d. I tillæg til de ovenfor anførte påstande skadeserstatning i henhold til artikel 340, stk. 2, TEUF som følge af tilsidesættelse af EU-retten som anført ovenfor:

- (i) Som følge af tilsidesættelse af EU-retten vedrørende det tidsrum, hvor Kommissionen ikke frigav eller nedsatte beløbet for bankgarantien efter Rettens dom i sag T-40/06, for udgifter afholdt i forbindelse med sikkerhedsstillelse med et beløb på 22 783,90 EUR eller en del deraf.

e. Renter af de beløb, der måtte være skyldige.

f. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Retten såvel som ved Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Trioplast har for Domstolen fastholdt de påstande, der blev fremsat under sagen ved Retten, og de anbringender, der blev gjort gældende. Trioplast har i medfør af artikel 58 i statuttten for Den Europæiske Domstol og artikel 168, stk. 1, litra d), og artikel 169, stk. 2, i Domstolens Procesreglement gjort gældende, at Retten begik en fejl i anvendelsen af EU-retten, da den ved dom af 12. maj 2016 i sag T-669/14 frifandt Europa-Kommissionen.
2. For det første begik Retten en retlig fejl, da den konkluderede, at dommen af 2010 kun ændrede afgørelsen af 2005. Dommen af 2010 annullerede tværtimod afgørelsen af 2005 i sin helhed og pålagde Kommissionen at vedtage en ny afgørelse angående Trioplast, efter at resultatet af FLS-sagerne blev kendt.
3. For det andet begik Retten en retlig fejl, da den konkluderede, at den omtvistede skrivelse ikke var en anfægtelig afgørelse, da den omtvistede skrivelse for første gang fastsatte en forpligtelse for Trioplast, som var sikker og på et fastsat beløb.
4. For det tredje betyder den omstændighed, at afgørelsen af 2005 blev annulleret ved dommen af 2010, at der ikke kan påløbe morarenter i henhold til bestemmelserne i afgørelsen af 2005.
5. For det fjerde begik Retten en retlig fejl, da den konkluderede, at Kommissionens handlinger ikke påførte Trioplast skade, og Retten burde derfor have realitetsbehandlet påstanden om skadeserstatning.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgien)
den 5. juli 2016 — H.F. mod Belgische Staat**

(Sag C-366/16)

(2016/C 343/44)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H.F.

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Skal EU-retten, navnlig unionsborgerskabsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 27, stk. 2, alene eller i sammenhæng med chartrets artikel 7, fortolkes således, at en ansøgning om opholdstilladelse, som er indgivet af en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering, kan afslås af en medlemsstat på grund af den trussel, som udgår fra tilstedeværelsen i samfundet af dette familiemedlem, som i en anden medlemsstat er blevet udelukket fra flygtningestatus i overensstemmelse med flygtningekonventionens artikel 1F og kvalifikationsdirektivets ⁽²⁾ artikel 12, stk. 2, fordi han har været involveret i faktiske omstændigheder i en konkret historisk-samfundsmæssig sammenhæng i oprindelsesstaten, hvorved antagelsen af, at truslen fra dette familiemedlems adfærd i opholdsmedlemsstaten er umiddelbar og reel, udelukkende støttes på en henvisning til afgørelsen om udelukkelse, uden at der herved sker en vurdering af risikoen for recidiv i opholdsmedlemsstaten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT 2011, L 337, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht München (Tyskland) den 6. juli 2016 — Soha Sahyouni mod Raja Mamisch

(Sag C-372/16)

(2016/C 343/45)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Soha Sahyouni

Sagsøgt: Raja Mamisch

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter anvendelsesområdet i henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 ⁽¹⁾ af 20. december 2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (EUT 2010, L 343, s. 10) også tilfælde af privat skilsmisse — i den foreliggende sag ved den ene ægtefælles ensidige erklæring for en gejstlig domstol i Syrien på grundlag af sharia?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal der ved anvendelse af forordning nr. 1259/2010 [i forbindelse med prøvelse af] dennes artikel 10 i tilfælde af privat skilsmisse

(1) abstrakt tages udgangspunkt i en sammenligning, hvorefter den lov, der finder anvendelse i henhold til artikel 8, ganske vist også indrømmer en af ægtefællerne adgang til skilsmisse, men der hertil på grund af dennes køn er knyttet andre processuelle og materielle betingelser end til den anden ægtefælles adgang,

eller

(2) afhænger bestemmelsens gyldighed af, hvorvidt anvendelsen af en udenlandsk lovgivning, der ud fra en abstrakt betragtning bevirker en forskelsbehandling, også i det enkelte tilfælde — konkret — har en sådan virkning?

3) Såfremt det andet spørgsmål, nr. 2), besvares bekræftende:

Er den forskelsbehandlede ægtefælles samtykke til skilsmissen — også i form af indvilgelse i at modtage kompensation — i sig selv en grund til ikke at anvende bestemmelsen?

⁽¹⁾ EUT L 343, s. 10.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Tyskland) den 11. juli 2016 — Hornbach-Baumarkt-AG mod Finanzamt Landau

(Sag C-382/16)

(2016/C 343/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hornbach-Baumarkt-AG

Sagsøgt: Finanzamt Landau

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 49, sammenholdt med artikel 54 TEUF (tidligere artikel 43 sammenholdt, med artikel 48 TEF), til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter en hjemmehørende skattepligtig persons indtægter fra forretningsforbindelser med et selskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og i hvilket han direkte eller indirekte har en kapitalinteresse på mindst en fjerdedel, og med hvilket han har aftalt vilkår, som afviger fra de vilkår, som indbyrdes uafhængige tredjeparter ville have aftalt under tilsvarende eller lignende forhold, skal ansættes således, som de ville have været på de vilkår, som indbyrdes uafhængige tredjeparter ville have aftalt, hvis en sådan korrektion ikke sker med hensyn til indtægter fra forretningsforbindelser med et hjemmehørende selskab, og bestemmelsen ikke giver den hjemmehørende skattepligtige mulighed for at dokumentere, at vilkårene er aftalt af forretningsmæssige grunde, som skyldes hans position som selskabsdeltager i det i den anden medlemsstat hjemmehørende selskab?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 12. juli 2016 — UAB »Toridas« mod Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos og Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

(Sag C-386/16)

(2016/C 343/47)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UAB »Toridas«

Sagsøgt: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos og Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 138, stk. 1, artikel 140, litra a), og/eller artikel 141 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt bl.a. med samme direktivs artikel 33 og 40, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende fortolkes således, at leveringen af varer, der foretages af en afgiftspligtig person, som er etableret i en første medlemsstat, er afgiftsfritaget i henhold til disse bestemmelser, såfremt erhververen (dvs. en person, der er registreret som afgiftspligtig person i en anden medlemsstat) inden indgåelsen af denne leveringstransaktion tilkendegiver, at denne har til hensigt omgående at videresælge varerne, inden de transporteres fra den første medlemsstat, til en afgiftspligtig person, som er etableret i en tredje medlemsstat, for hvem disse varer transporteres (forsendes) til denne tredje medlemsstat?
- 2) Påvirkes svaret på det første spørgsmål af det forhold, at en del af varerne blev forarbejdet efter anvisninger fra den afgiftspligtige person etableret (momsregistreret) i den anden medlemsstat inden deres transport til den tredje medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen) den 12. juli 2016 — Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mod Nidera B.V. og Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

(Sag C-387/16)

(2016/C 343/48)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sagsøgt: Nidera B.V. og Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 183 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem sammenholdt med princippet om afgiftens neutralitet fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en nedsættelse af den rente, der i henhold til de nationale bestemmelser sædvanligvis skal betales, når tilbagebetaling (modregning) af fejlagtigt betalt (overskydende) moms ikke er sket rettidigt, hvis nedsættelsen sker på grundlag af andre omstændigheder end dem, der følger af den afgiftspligtige persons egne handlinger, såsom forholdet mellem renten og beløbet for den fejlagtigt betalte moms, der ikke er blevet tilbagebetalt rettidigt, den periode, hvor den fejlagtigt betalte moms ikke blev tilbagebetalt, og årsagerne hertil samt de tab, som den afgiftspligtige person faktisk har lidt?

⁽¹⁾ EFT L 347, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 20. juli 2016 — SIA
»Aqua Pro« mod Valsts ieņēmumu dienests**

(Sag C-407/16)

(2016/C 343/49)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Tribunal Supremo)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA »Aqua Pro«

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal artikel 220, stk. 1 og stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at bogføring af det af myndigheden fastlagte toldbeløb skal anses for at have fundet sted på tidspunktet for den beslutning om bogføring eller om fastlæggelse af forpligtelsen til at betale told, som myndigheden har vedtaget, uafhængigt af den omstændighed, at denne beslutning er genstand for en administrativ klage og et søgsmål ved domstolene?
 - b) Skal artikel 236 og 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at når myndigheden har truffet afgørelse om bogføring af toldbeløbet og har fastlagt debtors forpligtelse til at betale told (en beslutning, som i det foreliggende tilfælde træffes af en statslig myndighed), men debitoren har anfægtet myndighedens beslutning og indbragt denne for domstolene, skal der da samtidig indgives en ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling af tolden i henhold til forordningens artikel 236 eller 239 (eller kan anfægtelsen af myndighedens beslutning i dette tilfælde anses som en ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling af told)? Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad er da den væsentligste forskel mellem legalitetskontrollen af myndighedens beslutning om bogføring og om fastlæggelse af forpligtelsen til at betale told på den ene side, og det spørgsmål, som skal afgøres i henhold til artikel 236 på den anden side?
 - c) Skal artikel 236, stk. 2, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at den omstændighed, at myndighedens beslutning om fastlæggelse af forpligtelsen til at betale told er blevet påklaget, og varigheden af den retslige prøvelse, forlænger fristen for at indgive ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling af tolden (eller berettiger forsinkelsen)?
 - d) Hvis spørgsmålet om bogføring eller eftergivelse i det foreliggende tilfælde skal afgøres uafhængigt af den afgørelse, som Europa-Kommissionen har truffet angående en anden medlemsstat (i dette tilfælde Finland), kan toldmyndigheden eller domstolen, henset til artikel 869, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽²⁾ af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, og henset til den eventuelle told i denne sag, da forelægge Europa-Kommissionen et spørgsmål om undladelse af bogføring eller eftergivelse af tolden til afgørelse?
- 2) a) Skal der foretages en efterfølgende kontrol i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, vedrørende omstændighederne i forbindelse med den måde, hvorpå myndighederne i et tredjeland (i dette tilfælde Cambodja) og en eksportør fra dette land, har handlet, som der er redegjort for inden for rammerne af OLAF's mission? Eller skal den almindelige redegørelse for de faktiske omstændigheder i OLAF's rapport om denne adfærd anses for at have bevismæssig karakter?
 - b) Er de oplysninger, som er fremkommet ved den efterfølgende kontrol — selv om de vedrører et tilfælde, som berører en konkret medlemsstat — af afgørende betydning i forhold til OLAF's rapport?

- c) Skal artikel 875 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks fortolkes således, at en afgørelse, som Europa-Kommissionen har truffet på grundlag af OLAF's rapport vedrørende en anden medlemsstat (i dette tilfælde Finland), er bindende for medlemsstaterne?
- d) Kan der foretages en efterfølgende kontrol og anvendelse af oplysninger, som er fremkommet i forbindelse med en sådan kontrol, i et tilfælde, hvor Europa-Kommissionen på grundlag af oplysninger fra OLAF har vedtaget en afgørelse om undladelse af at bogføre tolden vedrørende en anden medlemsstat og har anvendt artikel 875 i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen?
- 3) Ved vurderingen af hvorvidt der foreligger rimelige grunde, og hvorvidt debitoren har handlet i god tro i forbindelse med anvendelsen af artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, kan det da i det konkrete tilfælde være relevant, at importen af varerne er sket på grundlag af en distributionsaftale?

⁽¹⁾ EFT 1992 L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1993 L 253, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. juli 2016 — Sarval Sud-Est SAS, Siffda Bretagne SAS, Siffda Centre SAS, Siram SARL, Francisque Gay og Patrick Legras de Grandcourt mod Association ATM Porc, Association ATM Avicole, Association ATM équidés Angee, Association ATM éleveurs de ruminants, Association ATM lapins Clipp, Association ATM palmipèdes gras — Cifog, Association ATM ponte — CNPO, Atemax France, Monnard Jura SNC, Fédération nationale bovine (FNB) og Fédération nationale porcine (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-155/16) ⁽¹⁾

(2016/C 343/50)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

RETTE

Rettens kendelse af 18. juli 2016 — Bank Mellat mod Rådet

(Sag T-72/12) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — annullation af de anfægtede retsakter — uforment at træffe afgørelse)

(2016/C 343/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bank Mellat (Teheran, Iran) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla og Z. Burbeza, M. Brindle, QC, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og I. Rodios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand baseret på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2011, L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2011, L 319, s. 11), og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT 2012, L 88, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listen over personer og enheder, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om anmodningen om intervention fra Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group og Individual Stock Association.
- 3) Bank Mellat, Rådet for Den Europæiske Union, Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment Company, Common Investment Fund (Pars Fund), Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group og Individual Stock Association bærer hver især deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Sag anlagt den 8. juli 2016 — Portigon AG mod SRB

(Sag T-365/16)

(2016/C 343/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Portigon AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne D. Bliesener og V. Jungkind)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelser, som de afgørelser, hvormed den tyske Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung den 22. april 2016 (jf.nr. 2208101 2016 JB) og den 10. juni 2016 (j.nr. 2208102 2016 JB2) opkrævede årlige bidrag fra sagsøgeren til den fælles afviklingsfond for 2016, beror på, annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at fremlægge de i første punkt nævnte afgørelser.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 70, stk. 2, afsnit 1-3, i forordning (EU) 806/2014 ⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a), i gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 ⁽²⁾ sammenholdt med artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU ⁽³⁾

Sagsøgte har med urette undergivet sagsøgeren pligt til at indbetale bidrag til fonden, da instituttet ikke er risikoeksponeret, en afvikling af instituttet er udelukket efter reglerne i forordning (EU) nr. 806/2014, og instituttet ikke har nogen betydning for stabiliteten i det finansielle system.

Sagsøgeren er ikke længere aktiv på markedet. Sagsøgeren har ikke siden begyndelsen af 2012 påbegyndt nye forretninger og er som følge af en afgørelse om støtte fra Kommissionen under afvikling. Den største del af de passiver, som instituttet har tilbage, forvalter sagsøgeren på vegne af en anden retlig enhed, der har overtaget mulighederne og risiciene ved denne forretning.

Den delegerede forordning (EU) 2015/63 ⁽⁴⁾, der ikke fastsætter undtagelser for et institut som sagsøgeren, er i strid med artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 16 og artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)

På grund af sagsøgerens særlige situation i forhold til andre bidragspligtige kreditinstitutter er afgørelserne i strid med det generelle lighedsprincip. Afgørelserne griber endvidere uforholdsmæssigt ind i sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed.

3. Tredje anbringende, der fremsættes subsidiært, om en tilsidesættelse af artikel 70, stk. 2, afsnit 1-3, i forordning (EU) nr. 806/2014 sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/81 sammenholdt med artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU

Ved beregningen af bidragets størrelse undlod sagsøgte med urette at udelade sagsøgerens risikofrie balanceførte forvaltningsaktiviteter fra de passiver, der er relevante for opkrævning af bidraget.

4. Fjerde anbringende, der fremsættes subsidiært, om en tilsidesættelse af artikel 70, stk. 6, i forordning (EU) nr. 806/2014 sammenholdt med artikel 5, stk. 3 og 4, i delegerede forordning (EU) 2015/63

Ved beregningen af bidragets størrelse foretog sagsøgte med urette ikke en risikotilpasset nettoundersøgelse, men en bruttoundersøgelse med hensyn til sagsøgerens derivatkontrakter.

5. Femte anbringende, der fremsættes subsidiært, om en tilsidesættelse af artikel 70, stk. 6, i forordning (EU) nr. 806/2014 sammenholdt med artikel 6, stk. 8, litra a), i delegerede forordning (EU) 2015/63

Ved beregningen af bidragets størrelse anså sagsøgte med urette sagsøgeren for et institut under omstrukturering. Risikoindikatoren efter artikel 6, stk. 5, litra c), i delegerede forordning (EU) 2015/63 burde have haft minimumsværdien.

6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 1 og 2, litra a), da sagsøgte burde have hørt sagsøgeren inden afgørelsernes vedtagelse
7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af chartrets artikel 41, stk. 1 og 2, litra c), da sagsøgeren ikke har begrundet afgørelserne tilstrækkeligt.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 af 19.12.2014 om ensartede betingelser for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (EUT 2015, L 15, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 EØS-relevant tekst (EUT 2014, L 173, s. 190).
- (⁴) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 14. juli 2016 — Oberösterreichische Landesbank mod SRB

(Sag T-376/16)

(2016/C 343/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Oberösterreichische Landesbank AG (Linz, Østrig) (ved advokat G. Eisenberger)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- »Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)« og den første afgørelse, tilsyneladende af 15. april 2016, som indlysende står i en uadskillelig sammenhæng med afgørelsen af 20. maj 2016, annulleres.
- Subsidiært annulleres »Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)«, for så vidt som det heri anordnes, at tilbagebetalingen af det bidrag, der er blevet betalt for meget ved opkrævningen af bidraget til den fælles afviklingsfond, skal finde sted i 2017.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en åbenlys tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter på grund af en manglende begrundelse for den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende om en åbenlys tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter på grund af en manglende, fuldstændig bekendtgørelse af den anfægtede afgørelse.
3. Tredje anbringende om en utilstrækkelig berigtigelse af sagsøgerens bidrag til den fælles afviklingsfond for 2016.

4. Fjerde anbringende om, at den omstændighed, at tilbagebetalingen af det beløb, der er betalt for meget, først skal finde sted i 2017, er retsstridig.

Sag anlagt den 14. juli 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank mod SRB

(Sag T-377/16)

(2016/C 343/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Østrig) (ved advokat G. Eisenberger)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- »Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)« og den første afgørelse af angiveligt 15. april 2016, som åbenbart er uløseligt knyttet til afgørelsen af 20. maj 2016, annulleres.
- Subsidiært annulleres »Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions of the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)«, for så vidt som den bestemmer, at tilbagebetalingen af for meget betalte bidrag i forbindelse med fastsættelsen af bidrag til Den Fælles Afviklingsfond skal ske i 2017.
- SRB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Grov tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter som følge af manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende: Grov tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter som følge af ufuldstændig offentliggørelse af den anfægtede afgørelse.
3. Tredje anbringende: Sagsøgerens bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 er blevet berigtiget i for ringe omfang.
4. Fjerde anbringende: Det er retsstridigt først at tilbagebetale det for meget indbetalte bidrag i 2017.

Sag anlagt den 22. juli 2016 — Windfinder R&L mod EUIPO (Windfinder)

(Sag T-395/16)

(2016/C 343/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Windfinder R&L GmbH & Co. KG (Kiel, Tyskland) (ved advokat B. Schneider)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Windfinder« — registreringsansøgning nr. 13 350 467

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. maj 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1206/2015–5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse ændres således, at EU-varemærkeansøgning nr. 13 350 467 registreres i det ansøgte omfang.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Galletas Gullon mod EUIPO — O2 Holdings Ltd (formen på en pakke)

(Sag T-404/16)

(2016/C 343/56)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Galletas Gullon, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ved advokat M. Escudero Pérez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: O2 Holdings Ltd (Slough, Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Galletas Gullon, SA

Det omtvistede varemærke: tredimensionalt varemærke (formen på en pakke) — EU-varemærkeregistrering nr. 3 408 424

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. maj 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1613/2015–4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part, for så vidt som sidstnævnte intervenserer, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. juli 2016 — Banco Popular Español mod EUIPO — Pledgeling (p)**(Sag T-407/16)**

(2016/C 343/57)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Banco Popular Español, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat M. de Justo Bailey)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pledgeling LLC (Houston, Texas, Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Pledgeling LLC

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder bogstavet »p« — registreringsansøgning nr. 12 123 147

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1693/2015–2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og den anden part, for så vidt som sidstnævnte intervenserer, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 73 og 76 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Galletas Gullon mod EUIPO — O2 Holdings (formen på en pakke)**(Sag T-418/16)**

(2016/C 343/58)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Galletas Gullon, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ved advokat M. Escudero Pérez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: O2 Holdings Ltd (Slough, Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Galletas Gullon, SA

Det omtvistede varemærke: tredimensionalt EU-varemærke (formen på en pakke) — EU-varemærkeregistrering nr. 3 417 847

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. maj 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1614/2015–4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part, for så vidt som sidstnævnte intervenserer, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 28. juli 2016 — Carrera Brands mod EUIPO — Autec (Carrera)

(Sag T-419/16)

(2016/C 343/59)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Carrera Brands Ltd (Hongkong, Folkerepublikken Kina) (ved advokat C. Markowsky)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Autec AG (Nürnberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Carrera Brands Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Carrera« — EU-varemærkeregistrering nr. 4 630 711

Sagen for EUIPO: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. juni 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 278/2015–4)

Påstande

- Punkt 2 i den dispositive del af den anfægtede afgørelse annulleres og ændres således, at annullationsafdelingens afgørelse af 21. januar 2015 ophæves.
- Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt angår afvisningen af sagsøgerens begæring om udsættelse af sagen.

- Subsidiært ændres den således, at sagsøgerens begæring af 22. august 2014 om udsættelse af sagen, der atter blev fremsat den 21. maj 2015 under klagesagen, tages til følge.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 56, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af regel 20, stk. 7, litra c), i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — sheepworld mod EUIPO (Beste Oma)

(Sag T-421/16)

(2016/C 343/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: sheepworld AG (Ursensollen, Tyskland) (ved advokat S. von Rüden)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Beste Oma« — registreringsansøgning nr. 14 169 478

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. maj 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 91/2016–1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger herunder de i forbindelse med sagen for appelkammeret påløbne omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — sheepworld mod EUIPO (Beste Mama)

(Sag T-422/16)

(2016/C 343/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: sheepworld AG (Ursensollen, Tyskland) (ved advokat S. von Rüden)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Beste Mama« — registreringsansøgning nr. 14 169 304

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. maj 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 95/2016–4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de i forbindelse med sagen påløbne omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Hoffmann mod EUIPO (Genius)

(Sag T-425/16)

(2016/C 343/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Karl Hoffmann (Bad Schwalbach, Tyskland) (ved advokat C. Jonas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Genius« — registreringsansøgning nr. 13 509 071

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. maj 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1631/2015–5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Martín Osete mod EUIPO — Rey (AN IDEAL WIFE)

(Sag T-427/16)

(2016/C 343/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Isabel Martín Osete (Paris, Frankrig) (ved advokat V. Wellens)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Daniella Rey (Toulouse, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Isabel Martín Osete

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »AN IDEAL WIFE« — EU-varemærkeregistrering nr. 5 276 894

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1528/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Martín Osete mod EUIPO — Rey (AN IDEAL LOVER)

(Sag T-428/16)

(2016/C 343/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Isabel Martín Osete (Paris, Frankrig) (ved advokat V. Wellens)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Daniella Rey (Toulouse, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Isabel Martín Osete

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »AN IDEAL LOVER« — EU-varemærkeregistrering nr. 5 261 599

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. april 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1527/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 55, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Martin Osete mod EUIPO — Rey (AN IDEAL HUSBAND)

(Sag T-429/16)

(2016/C 343/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Isabel Martin Osete (Paris, Frankrig) (ved advokat V. Wellens)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Daniella Rey (Toulouse, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Isabel Martin Osete

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »AN IDEAL HUSBAND« — EU-varemærkereгистраering nr. 5 231 808

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. april 2016 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1526/2015–2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. august 2016 — Altunis mod EUIPO — Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Sag T-438/16)

(2016/C 343/66)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Altunis-Trading Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugal) (ved advokaterne A. Vanzetti, S. Bergia og G. Sironi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hotel Cipriani Srl (Venedig, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Altunis-Trading Gestão e Serviços, Lda

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »CIPRIANI« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 127 870

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. juni 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1889/2015–4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den af Hotel Cipriani s.r.l. rejste indsigelse forkastes.
- Sagen hjemvises til EUIPO til videre foranstaltning i overensstemmelse med dommen.
- Det bestemmes, at Altunis refunderes samtlige omkostninger forbundet med denne sag, herunder dens forudgående faser ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 15, 42, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og regel 22, stk. 3, i forordning nr. 2868/95 i forbindelse med bedømmelsen af reel brug af varemærket Hotel Cipriani
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 i forbindelse med bedømmelsen af ligheden mellem varerne og tjenesteydelserne og følgelig bedømmelsen af risiko for forveksling.

Rettens kendelse af 12. juli 2016 — Grandi Navi Veloci mod Kommissionen

(Sag T-506/14) ⁽¹⁾

(2016/C 343/67)

Processprog: italiensk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 25.8.2014.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA